

Így vagy úgy

2026 augusztus 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Itt egyetlen diktatúra sem húzta túl sokáig, bármennyire „áradt”, el?bb-utóbb mindig megfékezték.

Az Orbán Viktor vezette kormányok tizenhat évét sokszor jellemezték egyfajta diktatúraként, néhányan egyenesen posztmodern hibrid rezsimnek látták, választási autokráciának. Olyan rendszernek tehát, ahol a demokratikus

jogok nem teljesen érvényesültek, sérültek az „európai értékek” (bár, hogy ezek mik is lennének, az nem teljesen világos), ahol korlátozták a sajtó szabadságát, és úgy egyébként mindenkinek rettegni kellett az elnyomó rezsimt?l. Ebb?l természetesen egy szó sem volt igaz. A Fidesz–KDNP-t négy alkalommal választották meg a magyarok, teljesen szabadon, kétharmados többséget teremtve e pártoknak a parlamentben. Az akkori ellenzéki, mára kormánypártivá vált sajtó virágkorát élte, gyarapodtak számosságban és bevételben is a szerkeszt?ségek, pontosan azóta sem tudjuk, hogy közülük kit, hogyan és ki finanszírozott az Egyesült Államokból, az Európai Bizottságból, a Soros-birodalom különböz? leágazásaiból, esetleg a hazai baloldali milliárdosokból.

Kétségtelen, hogy jó néhányan úgy élték meg az Orbán-rendszer tizenhat évét, mintha az a szabadságukat, a jogaikat fenyegette volna. Különösen feler?södött ez a választási kampányban, amelyben szépen felépítették a maffiaállam, a diktatúra hamis narratíváját. A fideszes politikusokból az ? történeteikben b?nöz?k, a jobboldali újságírókból, influenszerekb?l aljas propagandisták, az akkori kormányhoz közelebb álló vállalkozókból közpénztolvajok lettek. Két éven keresztül azzal házaltak, hogy visszaállítják a demokráciát, a sajtószabadságot, szabad és emberséges jogállamot teremtenek.

Azt ígérték, hogy mindent megtartanak, ami jó volt az el?z? kormányok idején, s mindent megváltoztatnak, ami rossz. A választások óta eltelt négy hónapban napról napra egyre döbbentebben tapasztalhatjuk: minden szavuk, ígéretük hazugság volt. Ami jó volt abban a tizenhat évben, azt megszüntetik, ami rossz, azt pedig százszorosan feler?sítették. Ez már nem egy hibrid rezsim, ez a valóságos önkényuralomra való törekvés. Házkutatások, letartóztatások, szerverlefoglalások, a Terror Házában megjelen? rend?rök, az alkotmányos puccs mind egyetlen célt szolgálnak: az ellenfél teljes megsemmisítését és megfélemlítését.

De vajon mire fel ez a dühödt és kíméletlen sietség? A bosszú mellett egyetlen dolog magyarázhatja: olyan dolgokra készülnek, amelyekhez nincs szükség ellenzéki akadékoskodásra. Mert miközben a parlamentben és azon kívül is nagy ricsajjal folyik a cirkusz, a háttérben talán olyan megegyezések, döntések születtek, születnek, amelyeket csak egy igazi diktatúra tud majd lenyomni a magyar emberek torkán. Ha így van és így gondolják, tévednek. S talán épp azok fognak leghamarabb fellázadni ellenük, akik kétharmados többséget szavaztak nekik a magyar országgy?lésben.

Nádas Péter írja, hogy „a szabadságnak nincsenek fokozatai. Vagy szabad vagyok, vagy nem vagyok szabad.” Most nem vagyunk szabadok, megsz?nt Magyarországon a demokratikus jogállam. Ez egy elnyomó, önkényuralmi rezsim, amelyet egyel?re a többség ugyan támogat, de már mutatkoznak a repedések a „táborban”. A Tisza, az igazi, sokszor elsodort már nagy áradásokkor mindent, ami az útjába került. Az Orbán-kormányok alatt egész falvakat kellett újjáépíteni, miután a folyó „el akarta nyelni a világot”. S nézzük meg most nagy folyónkat. Néhol már szinte száraz lábbal át lehet kelni rajta. A természet sok mindenben példát mutat, érdemes figyelni rá. Nemkülönben a magyar történelemre. Itt egyetlen diktatúra sem húzta túl sokáig, bármennyire „áradt”, el?bb-utóbb mindig megfékezték.

Így vagy úgy.

Néz? László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló